

Az autótaxik. ^{B. N.} ^{x/5}

Az auto-garage-tulajdonosok ajánlata.

Az auto-taxinak sokat hányt-vetett ügyével a „Budapesti Napló“ már több ízben foglalkozott. Az auto-taxi ügyében most egy újabb fordulat állott be: A fővárosi auto-garage tulajdonosok közül a *Hazai Automobil R.-T.*, „Hungária“ *automobil-fuvarozási és Garageirozási-vállalat*, *Automobil Közlekedési R.-T.*, *Budapestvidéki Autobusz R.-T.*, *Központi Gépkocsi Forgalmi R.-T.*, *Budapesti Autoipari R.-T.*, „Luxus“ *Automobilforgalmi R.-T.*, „Express“ *Automobilkölcsönző vállalat R.-T.* és a „Dion“ *magyar Automobilgyár R.-T.* október huszonegyedikén egyetemlegesen egy olyan értelmű ajánlatot adtak be a főváros-hoz, amelynek értelmében kötelezik magukat arra, hogy hajlandók vállalni az autótaxi forgalomba helyezését még az esetben is, ha a miniszter a *kisebbik* tarifát hagyná csak jóvá. Vállalják továbbá azt, hogy abban az esetben ha megkapnák az autótaxi forgalomba helyezését, úgy a megbízás napjától számítva két héten belül *hetvenöt* új, modern négy üléses autóval mennek ki az utcára. Kötelezik magukat arra is, hogy a további autók valamennyiét magyar gyáraktól fogják beszerezni. Hivatkoznak az ajánlatban jól képzett sofőrjeikre, saját maguk tapasztalataira és szak-képzettségükre.

Az auto-garage tulajdonosok ajánlata természetesen más irányba tereli ismét az autótaxi ügyét és hogy éppen a várható fordulatról tájékozást nyerjünk, kérdést intéztünk ez alkalomból

Bódy Tivadar dr.

alpolgármesterhez, aki az auto-garage-tulajdonosok ajánlatáról alábbiakban volt szives nyilatkozni munkatársunk előtt:

— Október huszonegyedikéi kelettel előttem fekszik a budapesti autótaxi tulajdonosai által benyújtott, az autótaxira vonatkozó ajánlat, de — mint egy ízben már a „Budapesti Napló“-nak meg is mondtam — addig semmiféle *érdemleges* intézkedés ez ügyben nem tehető, amíg az autótaxi szabályrendelet jóváhagyva a kereskedelmiügyi minisztériumtól le nem érkezik. Ez pedig a mai napig még nem történt meg. Éppen ezért nem tulajdonítok még most nagyobb fontosságot a garage-tulajdonosok által benyújtott ajánlatnak, mert ők ajánlatukban felemlítik, hogy még az esetben is vállalják ha a miniszter a *kisebbik* tarifát engedélyezné. Ezt ideiglenesen elintézni nem lehet. Az autótaxi ügye már a közel napokban véglegesen elintézhető. Bevárjuk tehát a miniszter jóváhagyásának a leérkezését és akkor majd beszélhetünk róla.

Az alpolgármester nyilatkozatából, — mint kitűnik, — nem lehet következtetni arra, hogy az autogarage tulajdonosok által benyújtott ajánlat minő elintézésre számíthat. Az autogarage tulajdonosok azonban maguk sem bíznak valami nagyon abban, hogy ajánlatuk eredményre vezessen. Elárulják ezt az alanti nyilatkozatok, amelyeket ez ügyben előttünk tettek.

Az

„Express“ *Automobilkölcsönző vállalat R. T.* részéről Sándor Imre igazgató alábbiakban ismertette a helyzetet:

— Kétségtelenül lojális ajánlatunk úgy a főváros vezetőségének, mint a főváros közönségének csak előnyös érdekét szolgálná. Most teljesen a főváros vezetőségétől függ, hogy

akceptálni fogja-e eme valóban méltánylást érdemlő akciókat a főváros közlekedési életében azzal, hogy ha az autótaxikat megkapnánk, mert mi az esetben erősen szorgalmazhatnánk foglalkozási körünket, amiben a már rendelkezésünkre álló ügyes, tapasztalt, nagy helyismerettel bíró soffőrjeink és a többi személyzetünk is segítségünkre volna, mert bizony a jelenlegi rendszer mellett a közönségnek jogosan van állandó panaszja az autogarage tulajdonosok ellen. Elsősorban is kénytelenek vagyunk nagyon drága árszabást számítani, mert nagyon kevesen veszik most igénybe a kölcsön-tautókat. Másként nem bírjuk kielégíteni a közönség igényét már csak azért sem, mert csak egy-egy autoállomást tudunk fentartani, ami a város lakosságának csak egy kis számottevő lakójához van közel, míg a távolabb lakó publikum semhogyan bevárja a megrendelt autó megérkezését, inkább a hozzá közelekvő bérkocsi állomáshoz fordul.

Eltételezve tehát attól, hogy a közönségnek olcsó és kényelmes autóközlekedést nyújtanánk, még a városnak is előnyt nyújtanánk, mert mi autogaragetulajdonosok részvénytársasági alapon szándékoznánk ezt az ügyet vezetni, amelyben a város éppen úgy érdekelve lenne mint például a városi villamos vasútnál. Beadványunkban kötelezzük magunkat arra, hogy a hetvenöt autót kivül forgalomba hozandó autók magyar gyártmányok lesznek és még tovább megyek. Hajlandó vagyok arra is, hogy már most eladom összes autóm, — amelyek pedig vadonat újak és teljesen megfelelnek az autótaxi típusnak — és magyar gyártmányukat szerzek be.

A város nem kérhet tőlünk olyan garanciát amit mi meg nem adnánk és nem köthet ki olyan feltételt, amelyet mi nem teljesítenénk. Jétérdükünkről van itt szó, mert mi, akik mintegy két év óta, óriási befektetéssel egymillió K-val megalakítottuk Pesten az autókölcsönzési vállalatokat a tönk szélére jutunk abban a pillanatban, ahogy az autótaxit más vállalat kapná meg.

Eltételezve tehát attól, hogy mi a legelőnyösebb ajánlatot adtuk be, azt hiszem figyelemre méltó az is, hogy mi már tapasztalattal rendelkezünk ez irányban és végül nem lényegtelen az sem, hogy mi nyomban, hogy az autótaxit megkapjuk, hetvenöt autót forgalomba hozunk. Lényeges ez azért, mert más vállalat legfeljebb egy fél éven belül képes ennyi számú autóval az utcára menni. Ha tehát a város komolyan foglalkozik az autótaxival és adni akar a közönségnek autótaxit, úgy kell, hogy elfogadja ajánlatunkat.

A „Luxus” Automobilforgalmi R. T.

Igazgatója, Krasznay Aladár ezeket mondotta:

— Ha valaki, úgy mi jogot formálhatunk ahoz, hogy az autótaxit megkapjuk. Azok nálunk készen vannak, ép olyan valamennyi mint amilyen az autótaxihoz szükséges. A lehető legelőnyösebb ajánlatot beadtuk. Most várjuk a város intézkedését, amely véleményem szerint az lesz és véleményem szerint nem is lehet más, mint az, hogy méltányolni fogja ajánlatunkat először azért, mert az a legelőnyösebb, másodsor, mert autóinkra csak a taxit kell feltenni és már életbeléptetheti azt a közönség részéről sokat emlegetett és óhajtott autótaxit.

A Budapesti Autóipari R. T.

részéről így nyilatkoztak:

— Összeálltunk valamennyi garagetulajdonosok az autótaxi ügyében. Beadtunk a városhoz egy ajánlatot, amelyben elmentünk a méltányosság legvégsőbb határáig. Ezzel az ajánlattal reméljük elérni azt, hogy az autótaxit mi kapjuk meg és így nem vesszük kenyerünket. Pusztán ez vezetett bennünket és semmi más körülmény nem csábított bennünket, mert a város szabály-

rendeletében felvett magasabb tarifa is oly kevés, hogy abból csak épen élni lehet. Más nem is vállalhatná ezt ilyen feltételek mellett, de mi, akik autóval, szakemberekkel már ugyis fel vagyunk szerelve, ilyen erős feltételekkel is szembe tudunk állni.

A Hazai Automobil R. T.

nak az igazgatóját, Szilárd Bélát is megszólaltattuk:

— Legfontosabb most már a mi szempontunkból az, hogy a város végre döntse el az auto-taxi ügyét, mert akkor legalább fogjuk tudni, hogy egyik vagy másik irányban mit tegyünk. Ajánlatunkkal mindenesetre a lehető legideálisabban oldhatná meg a város vezetősége az auto-taxi kérdését. Kérdés most már csak az, hogy a város a közönség érdekét fogja-e szemelőtt tartani az autótaxi életbeléptetésével. Ha igen, akkor a város elsősorban velünk fog szóba állani, mert ajánlatunknak minden egyes pontja elsősorban a közönség érdekét célozza.

A „Hungária Automobilfuvarozási- és Garageirozási Vállalat.

részéről Szemerei János így méltatta az ügyet:

— Ha az autótaxi életbelép az természetes, hogy senki sem fog egy garageba telefonálni autóért, hanem egyszerűen igénybe fogja venni az utcán állomásozó autótaxit. Ilyen körülmények között mi valamennyien belebukunk az óriási tőkével megalakított fuvarozási vállalatainkba. Ezt elkerülendő, részvénytársasági alapon összeálltunk és reflektálva az autótaxira benyújtottuk az ismert ajánlatot.